

PEUTERPRAAT

Ella: Ik vraag aan Ella: "Komt er binnenkort een baby'tje bij jullie?"
Ella antwoordt: "Ja, en bij mij komt er ook een baby'tje en dat heet Jacob." (Lutgard Jacobs)

Garke: Garke komt bij juf Marjan de groenten voor de soep halen en hij moet ook het soepkruid vragen. Hij komt terug de klas binnen en zegt: "Juf Marjan heeft geen soepkruid!" (Chantal Maessen)

KLEUTERKLAP

Marie-Lou: Marie-Lou komt mij na school nog even helpen in de klas. Ze ziet gouden sterren op tafel liggen en ze is helemaal vol van die blinkende schitterende sterren, zo zegt ze zelf. Telkens gaan haar vingertjes er voorzichtig over en telkens: "Wat een mooie blinkende sterren."
Ik zeg dat ik die in de hemel ga hangen boven de seizoenentafel. Ze komt dadelijk de sterren aangeven en ik hang ze op. Op de seizoenentafel liggen hele kleine sterretjes uitgestrooid. Marie-Lou zegt: "Dat zijn de babysterretjes, die zijn nog te klein om in de hemel te hangen, die moeten nog groeien in de aarde. Dat daar - wijzend naar de grotere gouden sterren - zijn de mama's en de papa's." (Chantal)

Marie-Lou Ik kom de kleuterklas binnen en Marie-Lou komt naar me toe gerend: "Ik mag u iets niet verklappen!" (LC)

Jaen, derde klas 8 j 4 m

KERSTFEEST bij de kleuters

Op woensdag 21 december om 11.45 uur spelen de kleuters van juf Marjan Van Gestel en juf Nadine Willemen een kerstoneel. Zij nodigen de ouders van de klas uit om te komen kijken.

Op donderdag 22 december om 14.30 uur spelen de kleuters van juf Hilde Duynslaeger en juf Veer Konings én juf Marijke Embrechts en juf Marjan Van Dun een kerstoneel. Ouders van deze kleuters zijn van harte uitgenodigd om te komen kijken.

AGENDA

maandag 19.12	8.15- 09.00	adventsviering vierde week van de advent
dinsdag 20.12	8.15- 09.00	adventsviering vierde week van de advent
woensdag 21.12		<i>GEEN KINDERBAKKERIJ</i>
	8.15- 09.00	adventsviering vierde week van de advent
	11.45	Kerstoneel door de kleuters van de klas van juffen Marjan VG - Nadine W. Ouders van deze klas zijn welkom.
donderdag 22.12	8.15- 09.00	adventsviering vierde week van de advent
	14.30	Kerstoneel door de kleuters van de klassen van juffen Hilde-Veer en juffen Marijke-Marjan VD. Ouders van deze klassen zijn welkom.
vrijdag 23.12	8.15- 09.00	adventsviering vierde week van de advent (laatste viering). <i>Alle muzikanten nog één keer bijeen?</i>
	13.00	KERSTFEEST IN DE ZAAL VAN RINKRANK MET O.A. TONEEL DOOR DE EERSTE KLAS, TONEEL DOOR DE DERDE KLAS EN KERSTCONCERT DOOR KINDEREN VAN 4-5-6.

- ▶ **Gelegeerd en Ongelegeerd staal**
- ▶ **Gereedschapsstaal**
- ▶ **Inox en Duplex Legeringen**
- ▶ **Nikkel en Nikkel Legeringen**
- ▶ **Titanium**

**In Platen – Staven – Profielen – Band – Draad
Buizen gelast en naadloos – Draad & Las Fittings
Afsluitkranen – Smeedwerk
Ruim assortiment Inox Beslag en Hang & Sluitwerk**

**Caseo NV - Elsenstraat 2A – B-2170 Merksem
Tel 03-646.15.43 - Fax 03-646.45.45
E mail : info@caseo.be
www.caseo.be**

Tot nu toe hebben we al veel geluk gehad tijdens onze adventsochtenden. Het was koud, we hebben de sneeuw gezien, het was soms ook mistig en bewolkt waardoor het soms lang donker bleef. Heel af en toe werden we ook gezegend met enkele regendruppels. Vrij ideale omstandigheden dus om te doen wat we zo graag doen in deze periode: stoken, musiceren en gezellig samenzijn.

Adventskransen met brandende kaarsen wijzen ons de weg naar Kerstmis. De kerstbomen zijn verschenen, de kerststalletjes staan er nog wat verlaten bij op enkele schaapjes na. Overal doorheen de school klinken adventsliederen, toneelteksten worden ingeoeffend en hier en daar is men al begonnen met de nieuwjaarsbrieven. Voor de eersteklassers is dit het ultieme moment om hun eerste echte schrijfwerk af te leveren.

Op **vrijdag 23 december** vieren we het kerstfeest in onze school. We beginnen zoals elke dag met een groot vuur en muziek.

's Middags eten we in de klas om 12 uur. Nadien spelen we nog even buiten en om **12.45 uur** worden de kinderen per klas verzameld om naar binnen te gaan in de schuur. We gaan per klas naar binnen en dit van klein naar groot. De oudste kleuters wachten buiten. Als laatsten mogen natuurlijk de ouders binnengaan.

De eersteklassers blijven in de klas. Zij moeten zich immers op tijd klaarmaken voor de opvoering van het kerstspel "Wij trekken naar Jeruzalem".

Het feest start om 13.00u.

In de schuur is het donker en er wordt ingetogen gezongen. De oudste kleuters brengen het licht binnen, brandende kaarsen die de schaduw van de kerstboom op de muren zal laten dansen...

Na de verwelkoming beginnen we met samenzang en speelt de eerste klas het kerstspel. Zij worden muzikaal begeleid door de kinderen van de tweede klas. Na de opvoering gaan de kinderen van de eerste klas zich omkleden en de kinderen van de derde klas gaan mee om de laatste verbeteringen aan te laten brengen aan hun kostuums.

De kinderen van de vierde, vijfde en zesde klas spelen en zingen een prachtig sfeervol kerstconcert.

De derdeklassers maken hierna hun opwachting met het kompijnspeel: 'De heilige nacht' van Selma Lagerlöf in een bewerking van Luc Cielen.

Als we dan samen nog enkele liederen hebben gezongen, vertrekken we per klas naar de speelplaats. Het is immers tijd om even de benen te strekken.

De mensen van de Ouderraad nodigen ons immers na dit toneel uit voor een korte maar heerlijke kerst- en nieuwjaarsreceptie bij het knetterende hout in het vuur. Rond enkele vuurkorven worden we opgewacht door enkele musicerende ouders. Iedereen wie zin heeft om de sfeervolle kerstklanken, vol hoop en licht, te laten klinken, is hierbij uitgenodigd om mee te doen.

Er zal warme wijn zijn voor de volwassenen en speciaal bereid warm appelsap voor de kinderen en lekkere versnaperingen. Iedereen is van harte welkom.

En dan... begint die welverdiende kerstvakantie.

We hopen om heel veel mensen te mogen verwelkomen op dit feest. Het is voor alle medewerkers een extra stimulans om hun inzet onbeperkt voort te zetten.

We wensen jullie alvast een geweldige vakantie, heerlijke kerstdagen en een gelukkig Nieuwjaar.

(Denk er zeker aan om de nieuwjaarsbrieven en rapporten mee te nemen want tijdens de vakantie is de school gesloten.

We zorgen er ook voor dat alle gevonden spullen kunnen uitgezocht worden. Wat overblijft schenken we naar goede gewoonte aan het goede doel.)

Hoevensebaan 4
2950 Kapellen
tel 03.664.29.91

**HOUTEN KERSTFIGUREN EN STALLEN
VILTEN KERSTENGELTJES EN FIGUREN UIT KIRGIZIË
TRADITIONELE FIGUURTJES
EN MUZIEKDOZEN UIT HET ERTSGEBERGTE**

**101
ORIGINELE KERSTGESCHENKEN**

WERELDBOLLEN EN STERRENHEMELS (MET LICHT)

**GEZELSCHAPSSPELLEN EN 3D-PUZZELS
VOOR ALLE LEEFTIJDEN**

**DIABOLO'S &
JONGLEERMATERIAAL**

HOUTEN STELTEN

ALTIJD BOEIENDE BOEKEN !

Comenius:
'Storytelling in the European classroom.'

Toon Huwels

Een verhaal goed vertellen is een kunst. Een goede verteller is bijna altijd een goede leerkracht. Dit is één van de uitgangspunten die gehanteerd worden als we op zoek zijn naar een nieuwe leerkracht. Het is ook daarom dat wij in onze school zo'n fantastische leerkrachten hebben. Het zijn stuk voor stuk echte vertellers.

Op onze school begint bijna elke les met een verhaal. Op die manier kunnen we kinderen echt aanspreken, hun fantasie gebruiken om de motivatie te verhogen. Saaie leerstof wordt boeiend en krijgt een kader waarbinnen de kinderen zelf willen ontwikkelen, op zoek gaan, zelf willen proberen. Het zijn de culturele ankers waarmee we de kinderen een stabiele basis geven in onze maatschappij. Ik denk even aan de verhalen die nu dagelijks verteld worden tijdens de geschiedenisperiode in de bovenbouw. Geen saaie jaartallen en historische feiten die kinderen feilloos moeten kunnen reproduceren. Neen! Wel boeiende verhalen die de kinderen uitdagen om zelf op zoek te gaan naar de geschiedenis, om interesse te wekken zodat kinderen een stevige geschiedkundige klerkast hebben waarin ze later historische kapstukken aan de juiste baar kunnen ophangen.

Als het in de klas rumoerig wordt beginnen wij dikwijls te zingen. De kinderen sluiten daarbij aan en het wordt vanzelf weer rustig. Je kunt als leerkracht ook middenin de grootste lawaaierige chaos beginnen vertellen. Je past je houding aan en begint heel zachtjes te vertellen. Het lijkt dan alsof je een steentje in een stilstaande waterplas gooit. In steeds wijder wordende kringen worden de kinderen stil en hangen aan je lippen. Je kunt dan wat spanning opbouwen en net als het heel spannend is stop je en zegt: "als jullie nu nog even rustig verder werken vertel ik straks verder". Ik verzeker je dat dit beter werkt dan heel hard beginnen roepen wat de kinderen niet goed doen.

Begin september kregen we via de post een uitnodiging voor een 'contactseminarie' met als thema: 'Stories and storytelling in the European classroom'. Daarbij ook een folder met reclame voor het internationale vertelfestival dat jaarlijks op de landcommanderij te Alden Biesen georganiseerd wordt. Onze interesse was direct gewekt.

Na wat telefoons, mails en faxen bleek dat we de kans kregen om, met subsidies van de EEG, deel te nemen aan een project voor samenwerking met scholen uit andere landen van de Europese Gemeenschap rond het thema van verhalen vertellen. Dit project loopt wel voor kinderen van 6 tot 12 jaar, dit betekent dat alleen de lagere school kan deelnemen. We moesten een dossier indienen en wachten op goedkeuring om aan dit seminarie deel te nemen.

Alle leerkrachten waren direct enthousiast, de kleuterjuffen uiteraard teleurgesteld. De formulieren werden ingevuld en, als kers op de taart, werd nog een prachtige folder van onze school bij het dossier gevoegd. We wilden er echt graag bij zijn en daarom werden alle middelen aangewend. Wat de doorslag gaf zullen we nooit

weten, in elk geval ontvingen we half november bericht dat 'Toon Huwels' mocht deelnemen. ('De gelukzak' zullen alle collega's wel gedacht hebben.)

Hier volgt zijn verslag.

De voertaal van het congres zou Engels zijn. Om mijn kennis van deze taal wat op te poetsen heb ik die laatste week veel naar de BBC gekeken. Ik wou wel de boeken van Harry Potter in het Engels herlezen maar na het laatste deel dat ik nog las had ik daar geen zin meer in. Waarom dan geen ander boek? Wel, ik vrees dat mijn Engels daar niet goed genoeg voor is. Ik zou het eens moeten proberen maar ik kan de vertalers nu al niet volgen met hun interessante aanbod. Waarschijnlijk bestaan de Grimmsprookjes ook in het Engels maar dat bedacht ik pas veel later.

In elk geval vertrok ik de dertigste november behoorlijk nerveus naar Limburg. Ik had nog nooit deelgenomen aan een internationaal congres en wist echt niet wat ik moest verwachten. We werden voor het avondeten in het kasteel van Alden Biesen verwacht. Mijn busje moet zich behoorlijk op de staart getrapt gevoeld hebben. Gewoonlijk houd ik constant 90 aan maar nu betrapt ik er me zelf op dat ik af en toe meer dan 100 deed. Ik oefende onderweg alle getallen, alle mogelijke begroetingen in het Engels, ..., mijn voet zakte dan vanzelf dieper op het gaspedaal.

De landcommanderij van Alden Biesen is een prachtig gerestaureerd kasteel dat nu eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap en gebruikt wordt als nationaal cultureel centrum. Het is zeven uur als ik een beetje stoutmoedig door de poort naar binnen rijd. Ik verwacht enkele wegwijzers of aanwijzingen maar ik zie niets. Ik tuf op het domein rond tot ik een dame met een groot valies zie zeulen. Ik stop en spreek haar aan. "Beautiful car," antwoordt ze op mijn vraag. Ze zwaait richting een gebouw en sleurt haar koffer verder. Ik merk dat er een wieltje is afgebroken en stel in hikkend Engels voor om te helpen. De dame stopt weer en kijkt me lachend aan. Ze heeft blond haar en helderblauwe ogen. "I am Arja, from Finland," zegt ze met veel nadruk op de rollende r in haar voornaam. (Haar achternaam heb ik niet verstaan en kan ik zelfs nu nog niet fatsoenlijk uitspreken, ik laat hem dus weg.) Ik stel mezelf voor, parkeer mijn bus midden op het plein en zeul de loodzware koffer mee naar haar kamer binnen het kasteel. Als ze ziet dat ik rood aanloop onder het gewicht vertelt ze dat ze alleen een haardroger en een lipstick meeheeft. Haar bulderende lach werkt aanstekelijk, we laten de koffer bijna van de trap schuiven. Ik voel me net een jongetje op zijn eerste avond in het internaat. Als de koffer op de juiste kamer staat vertrekken we samen naar de congresruimte. Arja vertelt direct over haar reis, het afgebroken wieltje in een Brussels tramspoor, het gebrek aan goede informatie in de Belgische treinstations en dat ze vreselijk grote dorst heeft. Ze weet dat België goede bieren heeft en welk bier is volgens mij het beste? Ik beloof om het aanbod samen met haar te overlopen en een goede selectie te maken. (Mijn Engels is niet zo goed maar mijn kennis van Belgische bieren daarentegen...) Haar Engels is zeker niet beter dan het mijne en ik voel me al veel geruster. Ik denk dat ik al een vriendinnetje heb!

Op het onthaal krijg ik een badge, een stapel documenten en een hotelkamer toegewezen op enkele kilometers afstand van het kasteel. Binnen het kasteel is slaapruijnte voor 30 bezoekers, de overige 27 deelnemers slapen op verplaatsing. Zo kom ik te weten dat we met 57 zijn. Ik besluit om later die avond naar het hotel te gaan en ineens kennis te maken met de collega's. Samen met Arja stap ik de grote, prachtige zaal binnen. Overal zitten en staan mensen in groepjes verspreid te praten. Het gonst als een bijkorf in het voorjaar. Arja geeft me een por met haar elleboog en stapt resoluut naar de eerste groep mensen. Met heldere en luide stem begint ze in het Fins te praten, ratelen is beter. Iedereen verstomt en kijkt ons verbaasd aan. Ik voel me zelf een beetje verbouwereerd. " Now I have the attention, I am Arja from Finland and this is my friend 'Toen' from Belgium." Ze spreekt de oo van mijn naam uit als oe. (Later blijkt dat iedereen dat doet behalve de overige Vlamingen.) We begroeten iedereen met een handdruk en enkele formele beleefdheden. Direct na de begroetingen neemt Arja me bij de arm en sleurt me naar het volgende groepje deelnemers. Daar herhaalt ze haar Finse truc. Het congres is nog niet begonnen en we hebben onze naam al gemaakt. We begroeten mensen uit Ierland, Engeland, Spanje, Italië, Portugal, Duitsland, Slovenië, Slowakije, Noorwegen, Estland, IJsland (echt waar) en natuurlijk België. In een adem begroet ik iedereen in het Engels, zelfs de 8 andere Vlamingen. Pas later op de avond ontdekken we dat we eigenlijk dezelfde taal spreken. Arja heeft me op sleeptouw en dus eindigen we bij de bar. "And now, the beer. Make my choice." Ik merk heel blij dat er trappist is van Westmalle en raad een echte 'Tripel van het schap' aan. Als Arja haar eerste slokje genomen heeft beginnen haar ogen te blinken en zegt ze: "Okay, I take 5000 bottles of 'triepel' with me to Finland." Voor de rest van het vijfdaagse congres zal ze 's avonds alleen nog tripel drinken en ik moet bekennen dat ze er behoorlijk goed was in het verwerken ervan. Een stem roept door de zaal: "Dinner is served, please follow me en degene die zijn rood VW busje midden op het kasteelplein parkeerde moet dat onmiddellijk verplaatsen." Alle congresgangers volgen de gids en lopen over het plein, langs mijn busje, naar de eetzaal. Ik doe alsof mijn veter los is en frul wat tot iedereen weg is. Pas dan durf ik mijn busje gaan verplaatsen. Als ik even later de eetzaal binnenkom krijg ik toch een applausje en heeft Arja een plaatsje voor mij gehouden. Het eten is heerlijk. Bij ons aan tafel zit een Roemeense die wel Engels verstaat maar het niet spreekt. Ze spreekt liever Frans. Ik, die echt slecht ben in talen, tolk de hele avond. Een beetje verder zit een Engelse dame. Ik voel me een beetje verveeld met mijn gebrekkige kennis van haar landstaal. Na een tijdje buigt ze zich naar mij toe en zegt dat ik me niet hoeft te schamen. Zij voelt zich beschaamd omdat ze maar één taal spreekt. Ik spreek naast mijn moedertaal tenminste nog voldoende andere talen om mij uit de slag te trekken. Vanaf dan wordt ze onze vaste hulp om de juiste woorden te vinden. Later op de avond komt een echte professionele Engelse 'Storyteller' een verhaal vertellen. Omdat het gezelschap uit volwassenen bestaat is het verhaal ook een beetje aangepast. Het komt uit de sprookjes van 1001 nachten. De dame kan

fantastisch vertellen. Het zou zalig zijn om haar eens uit te nodigen op ons volgende pinksterfeest. Maar dan wel met een ander verhaal! De eerste avond wordt aan de bar afgesloten. We leren nog heel wat andere mensen beter kennen en zoals te verwachten zijn het de Ieren, Engelsen, de Finse dame, en natuurlijk de Vlamingen die de deuren sluiten. De tweede dag begint het echte werk. Het is de bedoeling om tijdens deze vijfdaagse minstens vier, maximum zes partners bij elkaar te zoeken om samen een project te ontwikkelen. Voornaamste bedoeling is de promotie van samenwerking van scholen binnen de EEG. Kinderen moeten andere landen leren kennen en leren samenwerken op internationaal niveau. We hebben de kans om intensief te overleggen en alles te regelen zodat iedereen in eigen land een stevige aanvraag kan indienen. Later kunnen we ook elkaars scholen bezoeken. Eerst dacht ik nog dat alles al lang in kannen en kruiken was maar het echte werk moet nog beginnen. We krijgen instructies, mogelijkheden, voorbeelden, beperkingen, vrijheden en kansen voorgeschoteld. Iedereen stelt zijn school en land voor naar best vermogen en er wordt druk gesproken, overlegd en bevroegd. Ik heb veel interesse in een samenwerking met IJsland omdat ik daar nog wel eens terug naartoe wil en met Roemenië omdat juf Leen dat expliciet vroeg. Jammer genoeg blijken deze mensen al afspraken en beloftes gedaan te hebben met voldoende andere partners. Dat ik zou samenwerken met Finland lag na de eerste vijf minuten al vast. Uiteindelijk slagen we erin om ook mensen uit Ierland, Engeland, Duitsland en Slovenië te interesseren voor een project rond traditionele verhalen. De laatste twee dagen zitten we van 's morgens tot 's avonds rond de overlegtafel. Er worden afspraken gemaakt, plannen gesmeed, taken verdeeld, ... Tussendoor is er uiteraard tijd voor een bezoek aan Maastricht, een heus chic diner in Tongeren en natuurlijk veel humor (probeer maar eens 'hazebil' te vertalen als je het Engelse woord voor haas niet kent). We lachen heel wat af. Het is verbazend hoe snel een groep mensen met een doel de juiste wegen vindt om zaken te realiseren. Binnen ons project is het de bedoeling dat elke deelnemer eigen landelijke verhalen, sprookjes of legendes verzamelt, die naar het Engels vertaalt of laat vertalen en dan doorstuurt naar de verschillende partners. Daar worden deze verhalen dan weer naar de verschillende moedertalen vertaald en verteld aan de kinderen. De kinderen leren op deze manier zeden, gewoontes en culturele bagage van de verschillende landen kennen. De verhalen worden dan weer creatief verwerkt met tekeningen, toneelstukken en muziek. In deze tijd van uitgebreide communicatiekanalen bestaan er mogelijkheden genoeg om aan elkaar te laten zien wat bijvoorbeeld Vlaamse kinderen met een typisch Sloveens verhaal doen. Na drie jaar zou dit alles moeten uitmonden in de publicatie van een boek met de verschillende verhalen, tekeningen, gedichten, tonelen ... Af en toe mogen leerkrachten ook op bezoek gaan naar de verschillende scholen in het buitenland. De uitwisseling van de verschillende ervaringen en 'live contact' blijven bijzonder waardevol. Natuurlijk moet ons project nu nog in België goedgekeurd worden. We kunnen alleen maar hopen en wie weet? Het zou voor

onze school een prachtige ervaring en een grote meerwaarde zijn, maar ook zo voor de buitenlandse scholen. Zij staan te popelen om onze school echt te leren kennen. Na al mijn verhalen zijn zij bijzonder nieuwsgierig.

De laatste avond van het congres zitten we met acht verschillende nationaliteiten rond een grote tafel. Ondertussen heeft elke buitenlandse deelnemer de heerlijke tripel leren kennen en dit gouden vocht vloeit rijkelijk. De IJslandse muziekjuf leert ons een prachtige canon in het IJslands. Nadien leert de Italiaanse directrice ons een kleuterliedje uit haar land. Zo komt elk land aan de beurt. Een Vlaamse collega zingt Broeder Jacob. Iedereen begint spontaan in zijn of haar eigen taal mee te zingen. Acht talen door elkaar in canon en al bij al klinkt het nog behoorlijk goed.

Het is tijd om afscheid te nemen. Morgenvroeg brengt een bus de meeste deelnemers naar Zaventem. Er wordt uitgebreid gezoend en lieve wensen klinken alom. We hopen allemaal om elkaar snel weer te zien. Liefst in de verschillende landen. De Finse juf, Arja, wandelt nog even mee tot aan de ondertussen beroemd geworden rode bus. Het is donker, koud en het miezert. Ik vraag Arja eindelijk waarom ze eigenlijk naar dit congres kwam, wat zij dan zo belangrijk vindt aan het vertellen van verhalen. (We hadden over dit onderwerp al veel gepraat maar nooit ernstige antwoorden geformuleerd.) Ze antwoordt me (en ik hou me nu aan het Nederlands): "In deze tijd gebeurt het jammer genoeg meer en meer dat kinderen in de problemen raken. Alle hulp die deze kinderen dan krijgen is uiteraard goed maar eigenlijk moeten we vooral hopen dat we aan deze kinderen voldoende verhalen verteld hebben. Alleen dan zullen ze de kracht vinden om elk probleem te overwinnen."

Ik wil graag dat dit project verder kan lopen maar als dit toch moest mislukken voel ik me toch al zoveel rijker door deze laatste wijze woorden. Laten we onze kinderen lekker veel verhalen vertellen.

Noë, derde klas 8 j 7 m

BARBARA
Goudsmid - Juwelier

Heidestatiestraat 65 • 2920 Heide-Kalmthout
Tel. 03 / 666.28.12

De ideale partner voor een waardevol geschenk !

- **Juwelen - Goud, Zilver - Horloges - Parels**
- **Herstellingen - Ontwerp - Transformatie**

• Openingsuren : Di-Vr. : 10u. - 12.30u. en 13.30u. - 18.00u.
Za : 10u. - 12.30u. en 13.30u - 17u. • Of na afspraak

Als je op 13 december verjaart, en je draagt bovendien een naam die afgeleid is van de heilige, dan krijg je vanzelfsprekend een Lucia op bezoek. Het werd een mooie traditie in Rinkrank die ook dit jaar niet ontbrak. Silke was de Lucia die het ontbijt mocht brengen dicht bij de vuurmand van de advent. De wind kon het niet verdragen dat de vier kaarsen op haar kroon de sfeer erin hielpen brengen. Maar zonder ging ook. En het ontbijt met een lekker broodje (met gekonfijte vruchten erin) en sap en thee smaakte.

Dan op naar de kleuterschool. In de klas van Juffen Veer en Hilde moest ik het eerste raadsel oplossen. Na uitgebreide hints van de kleuters was het een bakkersmuts, maar dan moest ik die nog gaan zoeken. Met 'warm en koud' werd ik door de klas gestuurd en vond onder de lamp de bakkersmuts. Een maatje te klein, maar met enige evenwichtsoefening bleef ze toch wel staan waar het hoorde. Mét een kroon (60 stond erop of was het GO?). In de klas van juffen Nadine en Marjan vond ik na de nodige aanwijzingen bakkersvest en -schort. In de klas van juffen Marijke en Marjan vond ik na lang zoeken de deegrol en bij de kleuters van juf Chantal kwamen de pannelapjes te voorschijn. Heerlijk was het om te horen hoe kleuters toch altijd weer de spelregels te rap af zijn en verklappen wat en waar het nodige moet gevonden worden. En dan kwam het mooiste: alle kleuters aan één grote tafel boven in de klas bijeen en de juffen die een grote krans met 60 kaarsjes binnenbrachten. En dan met z'n allen genieten van de zelfgebakken broodjes met chocolade erin, die de dag voordien waren gemaakt door alle kleuters. En dat dus toen niet mochten verklappen, dixit Marie-Lou. Tot slot maakten alle kleuters een erehaag langs de trap en werd ik, verkleed in een soort bakkers-sinterklaas, een eretocht trap af richting secretariaat om even te bekomen. Het was nodig.

Speeltijd voorbij en dan ging de tocht langs de lagere school. Een presentatie van rekenen en ritmiek in de eerste klas: heel creatief. Een fabel uitgebeeld in de tweede klas: mooi, verzorgd en opvallend taalvaardig. Een rekenles, een taalles en een dierkundeles in de derde klas (met een bijzonder strenge juf Doortje); af tot en met; indrukwekkend en plezierig. Dan naar boven (en alle kinderen van eerste, tweede en derde klas volgden), waar ons een uitgebreid stil-levend tableau stond op te wachten van diverse lesmomenten. Het begon al met vormtekenen en rare vlechten; dan geschiedenis, fysica, plantkunde, schimmenspel, mineralogie, sterrenkunde, muziek, kortom alles wat in 4, 5 en 6 aan bod komt. Tussendoor verhalen en dat allemaal aan elkaar gesproken en levend gemaakt door tovenaar Deli die met een zelfgemaakte tekst een beeld opriep van wat een leerkracht, in dit geval dan specifiek op mij gericht, in Rinkrank allemaal kan overkomen. En tussen al de levende en verstilde beelden door verhalen waar juf Hilde toch wel danig van kon schrikken.

Tot slot weer naar beneden, waar in de tweede klas de hele school bijeen zat, van de jongste kleuter tot de oudste zesdeklasser en alle leerkrachten, wachtend op het verhaal van de Oude Rinkrank. En dat moest ik dan maar vertellen. Dat deed ik

met veel plezier. En nu kent iedereen in Rinkrank weer dat verhaal. Over tien jaar nog eens?

En dan 's avonds de grote receptie met muziek van leerlingen en ex-leerlingen, en zelfs een verrassingsdans. En vele ouders en ex-ouders en vele oud-leerlingen. Dat was een complete verrassing, want niemand had in de loop van de voorbije dagen zijn mond voorbij gepraat. Een succes, al was het maar omdat al die kinderen zich gehouden hadden aan de afspraak en niets hadden losgelaten over het gelegenheidslied dat ze moesten brengen. Nu weet ik waarom iedereen zo bezorgd was om mijn middagrast en me aanporde om toch maar op tijd naar huis te gaan elke middag.

Hartelijk dank, kinderen, leerkrachten, ouders en al wie erbij was.

Maar wat was het nu?

Een verjaardagsfeest of een afscheidsfeest?

Hoorde ik woensdagochtend al niet enkele verbaasde opmerkingen van tweede- en derdeklassers die het niet begrepen dat ik als vanouds weer stond te bakken.

En die vierdeklasser vandaag die na mijn geschiedenisverhaal kwam vertellen dat hij het niet begreep: ik had toch afscheid gevierd en nu kwam ik toch nog vertellen? Hoe zat dat nou?

Ja, wat moet ik nu doen? Toch maar definitief afscheid nemen? Of nog wat verder doen? Maar hoe ga ik dat dan aan de kinderen uitleggen?

En die 60 op mijn kroon, was dat dan toch een GO!?

Help me. Zeg het maar, eerlijk, ik laat me wel gaan.

VZW VROUW WOLLE Creatief atelier voor kinderen en volwassenen

Diverse workshops (ook voor kinderen):

- wolviltten (sjaals, hoeden, juwelen,...)
- wolwikkelen (sprookjesfiguren, seizoenstaferelen,...)
- zonnekindpoppen
- punchen

Voor informatie:

*Vrouw Wolle
Heikantlaan 42
2910 Essen
Tel: 03 667 75 64
e-mail: wrouw.wolle@i4surf.net*

Tevens verkoop van materialen (wol, stoffen, zelfmaakpakketten)

Wij organiseren ook kinderfeestjes

Feest voor wie in 't leven staan:

- Zondag 18 december: **NETTE**, derde klas (8)
- Maandag 19 december: **MARJAN VAN DUN** (39)
- Maandag 19 december: **FELIX**, vijfde klas (10)
- Maandag 19 december: **PEPIJN**, eerste klas (6)
- Woensdag 21 december: **BENTE**, derde klas (8)

En feest voor wie is voorgegaan:

THOMAS (Tomas), 21 december

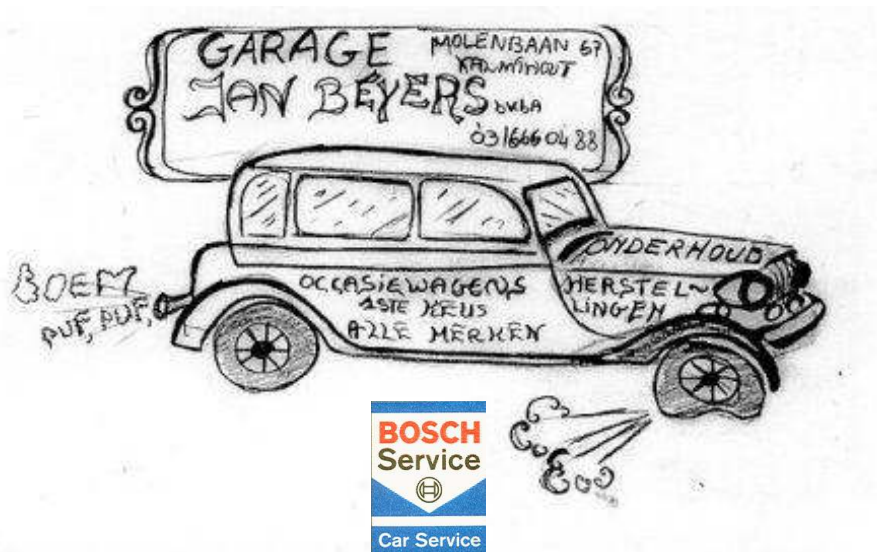
Wanneer hij geboren is weet niemand. Wanneer hij gestorven is en waar, is ook een vraagteken, maar er zijn vermoedens dat hij het tijdelijke voor het eeuwige verruilde in Malaipur bij Madras in India ergens in de eerste eeuw. Hij was een van de twaalf apostelen en is vooral bekend geworden omdat hij niet geloofde in de verrijzenis van Jezus. Eén keer twijfelen was voldoende om voor eeuwig en altijd het predikaat 'ongelovige' opgespeld te krijgen.

Over Tomas lezen we bij:

Matteüs (10.3): "Dit zijn de namen van de twaalf apostelen: ....Filippus en Bartolomeüs, Tomas en Matteüs de tollenaar, ..."

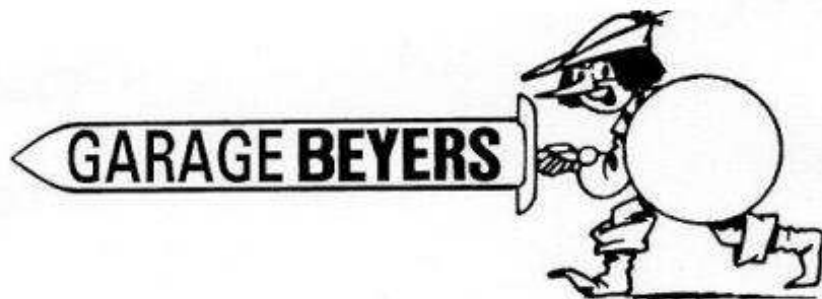
Bij Lucas (6.15) weer een opsomming van de namen van de apostelen: "... Matteüs, Tomas, Jakobus de zoon van Alfeüs ...."

Johannes (11.16 en 14.5 en 20:24-29) is de enige die iets zinnigs vertelt over deze apostel: "Toen zei Tomas, bijgenaamd Didymus, tot zijn medeleerlingen: 'Laten ook wij gaan om met Hem te sterven.' Dat was bij de opwekking van Lazarus. Even later lezen we: "Tomas zei tot Hem: 'Heer, wij weten niet waar Gij heen gaat: hoe moeten wij de weg dan kennen? Jezus antwoordde hem: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven...' En later komt het verhaal waardoor Tomas bekend is geworden: "Tomas, een van de twaalf, ook Didymus genaamd, was echter niet bij hen, toen Jezus kwam. De andere leerlingen vertelden hem: 'Wij hebben de Heer gezien'. Maar hij antwoordde: 'Als ik niet in zijn handen het teken van de nagelen zie en mijn vinger in de plaats van de nagelen kan steken en mijn hand in zijn zijde leggen, zal ik het niet geloven.' Acht dagen later waren zijn leerlingen weer in het huis bijeen, en nu was Tomas er bij. Hoewel de deuren gesloten waren, kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: 'Vrede zij u.' Vervolgens zei Hij tot Tomas: 'Kom hier met uw vinger en bezie mijn handen. Steek uw hand uit en leg die in mijn zijde, en wees niet langer ongelovig, maar gelovig.' Toen riep Tomas uit: 'Mijn Heer en mijn God.' Toen zei Jezus tot hem: 'Omdat ge mij gezien hebt, gelooft ge? Zalig die niet gezien en toch geloofd hebben.'

GARAGE JAN BEYERS
MOLENBAAN 67
2920 KALMTHOUT
03.666.04.88

garage.janbeyers@skynet.be

In de Handelingen der Apostelen (1.13) lezen we: “Toen keerden zij van de berg, die de Olijfberg heet, naar Jeruzalem terug. Deze ligt dichtbij Jeruzalem op sabbatsafstand. Daar aangekomen gingen zij naar de bovenzaal waar ze verblijven hielden: Petrus en Johannes, Jakobus en Andreas, Filippus en Tomas, Bartolomeüs en Matteüs, Jakobus zoon van Alfeüs, Simon de IJveraar en Judas, de broer van Jakobus. Zij allen bleven eensgezind samen met de vrouwen, met Maria, de moeder van Jezus en met zijn broeders.”

Rond de figuur van Thomas zijn verschillende legenden ontstaan. De belangrijkste is die waarin verteld wordt hoe hij naar India reist om daar het geloof te verkondigen. Hij zou daar dan ook de marteldood gestorven zijn.

Dat verhaal is echter voor een volgende gelegenheid. Zo ook het evangelie dat aan hem toegeschreven wordt.

De naam

Thomas is Aramees voor tweeling. In het Oud-Grieks was dat Didymos, de naam die je ook voor deze apostel in het Nieuwe Testament vindt.

In de nieuwe Spelling wordt zijn naam in het Nederlands meestal Tomas geschreven. In het Frans spreekt men de naam uit zonder de eind-s. In Spanje en Portugal schrijft men Thomás (klemtoon op de a); in het Portugees kent men ook de vorm Tomé. De Tsjechen zeggen en schrijven Tomáš. De Polen kennen hem als Tomasz; de Hongaren als Tamas, de Russen noemen hem Foma. De Italianen kennen hem als Tommaso.

Het feest

Vroeger werd zijn feest steevast gevierd op 21 december. Sinds de hervorming van de Romeinse kalender in 1969 wordt het op 3 juli gevierd. Geen van de twee datums houdt verband met de sterfdatum zoals bij de meeste heiligen. Wel was 3 juli al van oudsher zijn feestdag bij de Chaldeeërs die dan de overbrenging van zijn lichaam naar Edessa gedachten. Zijn oorspronkelijke feestdag was vroeger een spannende dag op school. Op die dag sloten de kinderen de deuren van de klassen en mochten de leerkrachten pas binnen als ze iets beloofden. Dat moest dan iets zijn in de trant van: vertellen in plaats van les geven, of een wandeling gaan maken of iets anders dat de kinderen leuk vonden. De jongste jaren is de gewoonte stilaan verdwenen en ik weet niet of er nog scholen zijn die het oude gebruik in ere hebben gehouden. Het ligt ook aan het feit dat de kerstvakantie nu steeds op de zondag vóór Kerstmis begint en niet op 24 december. De feestdag van Thomas valt dan ook regelmatig in de kerstvakantie, en probeer dan maar eens om leraren buiten te sluiten. Je krijgt ze sowieso al niet op school.

De Pauselijke Staten (nu beperkt tot Vaticaanstad), Portugal, Sao Tomé e Príncipe, Parma, Riga, en alle andere staten en landen die hem tot patroon hebben gekozen, hebben de viering naar 3 juli verschoven. Daardoor is een oeroude traditie verloren gegaan, namelijk het Tomasluiden.

Op 21 december luidden de klokken de kersttijd in, omdat dit de kortste dag van het jaar is. Kortste dag betekent ook de langste nacht. En dat is de nacht waarin Lucifer lang geleden uit het hemelse paradijs neerstortte in de hel. Vandaar dat deze nacht een ongeluksnacht is waarop allerlei onheilzame dingen je kunnen overvallen. Het is de nacht waarin de waarzeggers het voor het zeggen hebben. Zet dan maar in op paardenwedrennen en andere loterijen: je kan aan de hand van de lettertjes en cijfertjes in de soep de nummers zien op welk getal je moet inzetten.

Om zeker te zijn dat alles naar wens verloopt in het komende jaar moet je deze nacht achterstevoren in bed liggen. Doe je dat, dan krijg je een toekomstdroom waarin het hele volgende jaar zich toont.

Wanneer heb je Tomas nodig? Als je architect bent, of bouwmeester of aannemer of enig ander beroep in de bouwsector, of als je blind bent of een oogziekte hebt, dan ben je gediend met hem aan te roepen.

DE GRAANHALM

natuurvoedingswinkel met biogarantie

BERKENDREEF 3
2920 KALMTHOUT
03-666.53.62

natuurvoeding met biogarantie
biologisch kippeneten
natuurverf, calcatex en aquamarijn
bijenteeltmateriaal

Dinsdag-woensdag-donderdag-vrijdag van 9.00 tot 12.00 en van 13.30 tot 18.30 uur
Zaterdag van 9.30 uur tot 17.00 uur
zondag van 9.00 uur tot 12.00 uur

**ELKE ZONDAG VERSE BIOLOGISCHE PISTOLETS,
KOFFIEKOEKEN, CROISSANTS, BROOD**

**De Graanhalm verkoopt op woensdagnamiddag en donderdag
ook brood van de kinderbakkerij van Rinkrank, ten voordele van
Rinkrank.**

KINDERBAKKERIJ

Luc Cielen

L' ARMOIRE à VOYAGE

We hebben in de kinderbakkerij naast de ovens een heel bijzondere kast staan. Voor veel kinderen is het aanvankelijk een groot raadsel wat de functie is van die kast. Ze horen mij of Franziska of Pascale of Eric al eens zeggen: 'Zet het maar in de rijskast.' Sommigen verstaan dan 'ijskast' en bekijken ons stomverbaasd: "Moet dat in de ijskast?" Anderen denken dan weer dat die rijskast een oven is. Weer anderen horen er iets bekends in en denken spontaan aan 'rijstkast', maar rijst zit er niet in. Als moeder en zoon thuis tegen Franstalige echtgenoot en vader het over de rijskast hebben, dan verstaat hij 'reiskast' en vertaalt dat natuurlijk in 'armoire à voyage'. Ze staat inderdaad op wielen, maar of we er ver mee zullen geraken?

Alhoewel we even veel werk voor de boeg hadden als op andere woensdagen, liep het werk vlotter dan anders en waren we goed op tijd klaar. De bestellingen klaarleggen op het rek hebben we niet meer gedaan, er gebeurden nog te veel vergissingen. Dus maar weer op de oude manier en dat liep vlot, op twee bestellingen na, maar dat lag aan mij. Sorry.

Na de kerstvakantie vliegen we er weer in op **woensdag 11 januari**. Bestellen kan vanaf nu. E-mail (luc@rinkrank.be) of sms naar 0496-765508 of briefje invullen en afgeven op het secretariaat (maar dan mag ik niet vergeten het daar te gaan halen).

Vorige keer had ik beloofd om iets te zeggen over de broodverbeteraar die ik gebruik bij het rozijnenbrood. Omdat de rozijnen het deeg zwaar maken, is het zinvol om het deeg te verrijken zodat het beter rijst. Ik gebruik een biologische broodverbeteraar die roggemeel, geïnactiveerde gist, enzymen en vitamine C bevat. In de andere broden gebruik ik die niet, maar aan het wit brood voeg ik wel een percentage roggebloem toe. Dat zorgt ervoor dat het brood niet te snel uitdroogt. Rogge houdt namelijk het vocht beter vast dan tarwe.

Mensen die op woensdag niet op school komen, kunnen de broden en andere bakproducten ook bestellen en afhalen op woensdagnamiddag (en donderdag) in De Graanhalm.

Kwaliteit hoeft niet duur te zijn.

Philippo Rozen

Kerkendijk 12 – 2920 Kalmthout

Tel : 03. 666.90.92

Fax : 03. 666.14.69

*Rozen uit eigen kwekerij
Grote keuze aan kamer- en tuinplanten
10.000 m² overdekt winkelplezier
alle bloemschikmaterialen*

Openingsuren :

Ma – vr : 9:00 tot 18:00 uur

Za - Zo : 9:00 tot 16:00 uur
en feestdagen

www.philippo-rozen.be

info@philippo-rozen.be